

Nieuwsbrief 'De Hoeksteen', jaargang 4
no. 2 – juni, juli en augustus 2021

Nieuwsbrief

van de Interkerkelijke Gemeente Guardamar del Segura 'De Hoeksteen'

*Een warme kerkelijke gemeente voor Nederlandse en Vlaamse bewoners en
toeristen aan de Costa Blanca.*

*Kerkzaal: Los Angelos, Plaza de los Halcones 27,
0318 Torrevieja*

Kerkdiensten elke zondag om 10.30 uur
Predikant: Jan Brussaard

Nieuwsbrief 'De Hoeksteen', jaargang 4
no. 2 – juni, juli en augustus 2021

Inhoud

Van de redactie	3
Mededelingen van de kerkenraad	4
Van de voorzitter	4
Korte verslagen van de kerkenraadsvergaderingen	4
Mededelingen van de scriba	5
Collecte opbrengsten en aantal kerkgangers vanaf 3 januari 2021 tot en met 16 mei 2021	5
Van de predikant	6
Pastoraat	10
Verjaardagen	12
Activiteiten	13
Inspiratie-bijeenkomsten	13
De pen is doorgegeven aan	13
Verenig je rondom de Koning	14
Quarantaine in Bijbelse tijden	17
Ik ben er voor jou	18
Het getal veertig in de Bijbel	19
Door Lea kreeg 'vertrouwen' een andere betekenis	22
Automatisch antwoordapparaat	25
Wie, Wat, Waar?	26
Kerkenraad	26
Financiën	26
Adressen	27

Van de redactie

Beste gemeente,

Zoals vorige maand al is aangekondigd, is deze Nieuwsbrief voor de maanden juni, juli en augustus. Veel tijd om veel te lezen dus.

Ik heb daarom o.a. de kerkbladen van Denia en Benidorm doorgespit en daar ook wat lezenswaardige artikelen in gevonden, die ik in deze Nieuwsbrief heb gezet.

Mochten jullie zelf eens een stukje hebben waarvan je denkt: dit lijkt me leuk of nuttig om het met anderen te delen, stuur het me dan gerust toe. Het valt niet altijd mee om geschikte kopij te vinden en ik zou het leuk vinden als we samen meedenken hoe we over en weer iets kunnen toevoegen aan de inhoud van de Nieuwsbrief.

En dan staat nu de vakantie voor de deur. Maar wij, (de meesten gepensioneerd), hebben toch eigenlijk altijd vakantie? Toch gunnen we elkaar een periode van rust, een tijd van wellicht bezinning, waarin niets moet en alles mag. Nou alles.....?

Ik ga er als redactie even tussenuit, maar de mail staat altijd open. De kopij voor de Nieuwsbrief van september hoeft pas 20 augustus binnen te zijn, maar mag best eerder naar mij toegezonden worden.

redactie@iggds.nl

Een hartelijke groet van
Anneke Nijhof

*De jeliën op de velden,
de vogels hemelhoog,
de kleinste musjes melden:
God houdt u in het oog.*

*Wie leeft in dat vertrouwen,
zal achter ieder kruis,
het hemels licht aanschouwen,
Gods pelgrims komen thuis.*

A.F. Troost

Mededelingen van de kerkenraad

Van de voorzitter

Wegens het feit dat Fred van den Heuvel op dit moment nog steeds ziek is, is er helaas geen stukje van de voorzitter.

Korte verslagen van de kerkenraadsvergaderingen

gehouden op 30 april, 7 mei, 14 mei en 21 mei 2021.

30 april 2021

- In deze vergadering werden alleen interne onderwerpen besproken.

7 mei 2021

- Met ingang van zondag 9 mei worden er opnames gemaakt van de kerkdiensten d.m.v. een camcorder. Alleen de predikant en de dienstdoende ouderling zullen in beeld zijn. Zie verdere informatie van de scriba.
- De kerkenraad besluit het Heilig Avondmaal zes keer per jaar te vieren; elke even maand, de tweede zondag van die maand, ook in augustus.
- Op 16 juni zal er een algemene ledenvergadering worden gehouden. Alle **leden** ontvangen vóór 12 mei 2021 hiervoor een uitnodiging.
- Aan de gemeente zal worden gevraagd of er nog meer mensen zijn die de schriftlezing voor hun rekening willen nemen in de eredienst. De kerkenraad vindt het belangrijk dat meer mensen betrokken worden. Tevens zal de vraag worden gesteld of er mensen zijn die een goed doel kunnen opgeven voor de Avondmaalcollectes.

14 mei 2021

- Gebleken is dat de opname van de camcorder niet kan worden verstuurd vanwege de grootte van het bestand. We houden het dus alleen bij de geluidsopname.
- Bram de Smidt heeft gevraagd of er niet met vier mensen gezongen mag worden inplaats van met één. Dit kunnen mensen zijn vanuit de cantorij o.l.v. Bram. De kerkenraad gaat ermee akkoord onder voorwaarde dat aankomende zondag 16 april dit aan

Nieuwsbrief 'De Hoeksteen', jaargang 4 no. 2 – juni, juli en augustus 2021

de gemeente zal worden voorgelegd en dat niemand daar bezwaar tegen heeft. Ook is de voorwaarde dat deze vier personen geheel gevaccineerd moeten zijn en op afstand van elkaar en van de gemeente zullen staan.

21 mei 2021

- Besloten wordt dat de gemeente het Onze Vader zachtjes mag meebidden. Op verzoek van de predikant mag ook de geloofsbelijdenis hardop worden opgezegd. Deze zal worden afgedrukt in de liturgie.

28 mei

- Geen vergadering.

Mededelingen van de scriba

Allereerst wil ik laten weten dat Hennie en Carla Achterberg zich hebben aangemeld als leden van onze gemeente. Fijn dat jullie dit hebben gedaan en we wensen jullie een gezegende tijd toe in onze – en nu ook in jullie – gemeente.

Elke zondag wordt er een geluidsopname gemaakt van de kerkdienst. Voor de mensen in Nederland, die betrokken willen blijven bij de kerk in Spanje, een mooie gelegenheid om de diensten te blijven volgen. Maar natuurlijk kun je ze ook ontvangen als je in Spanje woont.

Wil je deze opnames wekelijks ontvangen, dan mag/moet je mij dit melden scriba@iggds.nl en je krijgt de opnames via de mail thuis gestuurd.

Naar aanleiding van de notulen van 7 mei 2021 wordt door de kerkenraad gevraagd of er nog meer mensen zijn die de schriftlezing in de eredienst voor hun rekening willen nemen. De kerkenraad vindt het belangrijk dat meer mensen betrokken zijn in de kerkdiensten.

Tevens wordt jullie gevraagd - zo mogelijk - een goed doel op te geven als bestemming voor de Avondmaalscollectes.

Anneke Nijhof
scriba

Collecte opbrengsten en aantal kerkgangers vanaf 3 januari 2021 tot en met 16 mei 2021

De eerste collecte is voor de kerk (kosten pastorie, auto, kerkzaal etc.).
De tweede collecte is voor de diaconie (ondersteuning van enkele Spaanse gezinnen en diverse charitatieve doelen en projecten).

Nieuwsbrief 'De Hoeksteen', jaargang 4
no. 2 – juni, juli en augustus 2021

	aanwezig	1 ^e collecte	2 ^e collecte
3 januari:	29	€ 119,05	€ 73,91
10 januari:	31	€ 90,75	€ 70,83
28 maart:	19	€ 57,60	€ 49,90
2 april:	19	€ 67,70	€ 41,76
4 april:	29	€ 104,10	€ 47,00
11 april:	29	€ 121,85	€ 190,76
18 april:	27	€ 86,90	€ 57,30
25 april:	24	€ 73,50	€ 53,42
2 mei:	23	€ 95,80	€ 62,15
9 mei:	24	€ 86,00	€ 59,70
16 mei:	29	€ 138,20	€ 75,30

Bernhard de Vries,
kerkrentmeester

Van de predikant

HIJ VOOR MIJ

*Eens moeten mensen sterven en daarna volgt het oordeel.
Net zo zeker is het dat Christus, Die eenmaal geofferd is
om de zonden van velen te dragen, voor een tweede maal zal verschijnen
om te redden wie Hem verwachten, maar dan gaat het niet meer om de
zonde. Hebr. 9:27,28*

'Ik wilde dat ik het over kon doen, dan zou ik niet meer toegeven aan die verleiding, dan zou ik veel meer liefde en aandacht aan mijn kinderen geven, dan zou ik...' Gedane zaken nemen echter geen keer, hoeveel pijn dat ook doet. Ons leven draagt het stempel van de eenmaligheid. De vraag is hoe ik ermee om ga: met mijn verleden, met mijn gevoelens van schuld tegenover God en de ander, met het besef: ik wilde dat ik het over kon doen...? De schrijver van de Hebreeënbrief doet een handreiking.

Van bovenstaande tekst klinkt u misschien alleen het eerste deel bekend in de oren: 'Eens moeten mensen sterven en daarna volg het oordeel. Wie deze woorden echter losmaakt van het vervolg doet de tekst geen recht. Dan is er alleen maar dreiging! De schrijver spreekt namelijk niet over sterven en oordeel zónder tegelijk over Christus en Zijn offer te spreken.

ÉÉN KEER

Het woordje 'eens' aan het begin, kan ons op het verkeerde been zetten. Vaak wordt dat opgevat als: op een bepaald moment: op een bepaald

Nieuwsbrief 'De Hoeksteen', jaargang 4 no. 2 – juni, juli en augustus 2021

moment moeten we sterven. De werkelijke betekenis is echter *één* keer: *één* keer moeten mensen sterven, geen twee of vijf keer. Dat sterven heeft te maken met dingen die gebeurd zijn. Meteen al, bij het begin van de geschiedenis van de mensheid, dachten we het beter te weten dan God. Hij sprak: 'Van alle bomen in de tuin mag je eten, maar niet van de boom van kennis van goed en kwaad, wanneer je daarvan eet, zul je onherroepelijk sterven.' Die zwarte dag is gekomen en is voorbij. Achter die dag kunnen we niet terug. We leven maar *één* keer en we sterven maar *één* keer. Er is geen herkansing.

Als het hierbij zou blijven zou ons bestaan uitzichtloos zijn. Maar Goddank gaat de tekst verder en wordt het als volgt bedoeld: *Zo zeker als het is dat mensen één keer sterven, net zo zeker is het dat Christus één keer stierf.* Niet als straf op eigen zonde, maar als offer! Hij heeft Zichzelf één keer geofferd voor die ene keer dat wij moeten sterven. Dat offer is één keer gebracht. Het hoeft niet herhaald, het is genoeg! Christus, Hij stierf plaatsvervangend. Niet alleen aan het kruis nam Hij onze plaats in, ook tijdens Zijn leven. Zijn plaatsvervangende begint helemaal aan het begin: bij Zijn ontvangenis in de moederschoot van Maria. Hij deed - om zo te zeggen - ons hele leven over door vanaf het prilleste begin tot en met het bittere eind in onze plaats de wil van de Vader volkómen te doen.

BEDEKT

Wij kunnen onze schuld niet ongedaan maken, wij kunnen ons leven niet overdoen, de Heer Jezus heeft dat voor ons willen doen! Als ik dat geloof, daarop vertrouw, waarom zou ik mijn leven dan nog over willen doen? Waarom zou ik dat nog willen als ik mag geloven: Niet alleen mijn schuld is bedekt (door Zijn offer) maar ook mijn onvolmaakte en gebroken leven is bedekt - van het allereerste begin tot het laatste eind (door Zijn volmaakte leven).

De kiem van de zonde, de neiging tot zondigen, was al in mij aanwezig toen mijn moeder mij ontving, zegt David in Psalm 51. Daarom heeft het ook geen zin ons leven over te doen: het zou hetzelfde liedje worden. De Zoon van God begint bij het begin. Vanaf Zijn ontvangenis mogen we al zeggen: Hij voor mij! En we blijven zeggen: Hij voor mij, omdat Hij tot het bittere einde doorging.

Wie zijn zonden belijdt, zegt de Bijbel: ze worden je vergeven! Dat gaat veel verder dan je leven over willen doen, want dat is vragen om nieuwe problemen. Mijn zonden belijden en gelovig schuilen achter de Heer Jezus, die mijn schuld verzoende en mijn leven overdeed, dat werkt pas echt! Geen zand erover, maar Zijn verzoenend bloed erover! En dan? Dan ben ik mijn schuld kwijt en sta ik recht voor God. Als dat geen genade is! Kun je het niet geloven? Last van ongeloof, van twijfel? Aan de avondmaalstafel legt de Heer de bewijzen in onze hand en zegt: Tast toe, eet, drink! Zo écht als je het stukje brood eet en het slokje wijn drinkt, zo écht is Mijn genade.

TOEKOMST

En wat de toekomst betreft? Christus zal straks voor de tweede maal verschijnen, lezen we. Niet meer beladen met onze zonden, maar om te redden wie Hem verwachten. Machtig vooruitzicht! Dit vooruitzicht ontspringt aan het kruis, waaraan Jezus riep: 'Het is volbracht!' Laat in deze woorden de toekomst voor je opengaan. Dan hoef je nooit meer te denken: 'Ik wilde dat ik het over kon doen'!

ds. Jan Brussaard

VAN DE PREDIKANT

Het is een heel verschil of je voor de eerste keer naar Spanje afreist om de gemeente een paar maanden te dienen door middel van prediking, bijbelstudie en pastoraat, of voor de tweede keer. Na de mooie ervaring in 2020 zagen Janie en ik ernaar uit om dit jaar opnieuw te kunnen gaan. Vanwege Corona was het lang niet zeker of het er werkelijk van zou komen. Ook toen de samenkomsten hier weer hervat konden worden, was het voor ons nog geen gelopen race.

Dat bleek toen wij zelf met het virus werden geconfronteerd. Nadat we ons vanwege griepverschijnselen lieten testen, was de uitslag voor allebei positief. Gelukkig waren we nog een aantal weken verwijderd van de vertrekdatum, maar spannend was het wel. De opluchting was dan ook groot toen we kort voor vertrek een negatieve uitslag van de PCR-test binnenkregen.

We vonden het extra spannend omdat de uitslag van zo'n test, nadat je Corona hebt gehad, nog wekenlang positief kan zijn, terwijl je niet meer besmettelijk bent. Voor de zekerheid was ds. Henk v.d. Born, die een paar weken naar Nederland zou gaan, gebleven om het werk voort te zetten in het geval wij toch niet zouden kunnen komen. Zijn vrouw Carla is toen alleen afgereisd. Respect voor deze aanpassing van hun plannen!

Op 29 april vlogen we richting Alicante. Op het vliegveld werden we hartelijk ontvangen door Fred en Jos. Ze wisten zelfs dat ik die dag jarig was, want toen we met onze bagagekar even rondliepen in de aankomsthal hoorden we opeens: 'Lang zal hij leven...' Het voelde meteen weer vertrouwd. Ook de aankomst in de pastorie en de ontmoeting met de gemeenteleden de zondag daarop, ervoeren we als eens stukje thuiskomen in Spanje.

Nieuwsbrief 'De Hoeksteen', jaargang 4 no. 2 – juni, juli en augustus 2021

De locatie waar de kerkdiensten momenteel gehouden worden was voor ons nieuw: niet meer in Guardamar, maar in Torrevieja. In Guardamar diende de conversatieruimte van een tehuis voor ouderen als kerkzaal, in Torrevieja mag de binnenruimte van een restaurant gebruikt worden. Terwijl stadsbewoners en toeristen op het terras plaatsnemen voor een drankje en een hapje, wordt binnen een dienst gehouden. Na afloop zitten ook wij gezellig een poosje op het terras. Het is me al een paar keer overkomen dat me werd gevraagd: Wat doen jullie daar binnen? Mooie gelegenheid om er iets over te delen, tenminste, als het in het Engels of Duits kan, want van het Spaans bak ik nog heel weinig.

Als gemeente leiden we, wat de locatie betreft, een zwervend bestaan. Het zal de laatste plek niet zijn, veronderstel ik. Het zou natuurlijk heel mooi zijn als we een eigen onderkomen zouden hebben. Wie weet... Echter, hoe we het wenden of keren, als christen blijf je toch een zwerver. Hoewel we een plek en een taak hebben in deze wereld, ons werkelijke thuis is hier niet. Een christen is een pelgrim die op deze aarde zijn vaste woonplaats niet heeft. Hij is op doorreis, net als Abraham, die leefde in de verwachting van de stad die fundamenteen heeft (Hebr. 11:10). Mooi, hoe dat in de berijming van Psalm 84 - een pelgrimspsalme - onder woorden wordt gebracht.

*Van kracht tot kracht gaan zij steeds voort,
hun lied weerklinkt van oord tot oord,
tot zij Jeruzalem betreden,
waar alle pelgrims binnengaan,
om voor Gods aangezicht te staan.
Aanvaard, o Heer, ook mijn gebeden.
Verhoor mij, God van Israël,
Die alles leidt naar Uw bestel.*

Op 29 juni hopen wij weer terug te vliegen naar Nederland en daar onze pelgrimsreis voort te zetten. Zover is het nog niet. We zijn graag nog een poosje hier. Mogelijk komen enkele gezinsleden nog een paar dagen deze kant op (half juni). Vorig jaar was dat al het plan, maar toen kon het niet doorgaan vanwege Corona. Het is nog steeds onzeker, maar nu de besmettingscijfers dalen kan het misschien nu wel. De tickets liggen in elk geval nog steeds te wachten.

Ontvang een hartelijke groet, mede namens Janie,
ds. Jan Brussaard

GEBED

Tot U, God, roep ik in de vroege morgen.
Help mij te bidden
en mijn gedachten te richten op U.
Ik kan het niet alleen.
In mij is duisternis, bij U is licht.
Ik ben eenzaam, U verlaat mij niet.
Ik ben bevreesd, bij U is hulp.
Ik ben onrustig, bij U is vrede.
In mijn hart is bitterheid, bij U is geduld.
Ik begrijp Uw wegen niet, maar U kent mijn weg.
Amen

(gebed van Dietrich Bonhoeffer)

Bonhoeffer was een luthers predikant en theoloog. Hij studeerde in Berlijn (1924-1927) en in New York (1930)
Hij werd in april 1943 gearresteerd na de ontdekking dat er geld om Joden te helpen ontsnappen naar Zwitserland door hem bemiddeld was. Hij stond terecht voor hoogverraad. In de gevangenis schreef hij vele brieven. o.a. aan zijn verloofde Maria von Wedemeyer.

Na de mislukte aanslag van 20 juli 1944 kwam zijn betrokkenheid met de groep officieren aan het licht en werd hij ter dood veroordeeld. Tot de voltrekking van het vonnis werd hij in diverse gevangenissen en concentratiekampen ondergebracht, als laatste in Flossenbürg. Het vonnis werd pas op 9 april 1945 voltrokken, minder dan drie weken voordat de stad werd bevrijd. Zijn laatste woorden voordat hij werd opgehangen, waren: "Dit is het einde, voor mij het begin van het leven."

ds. Jan Brussaard

Pastoraat

Beste broeders en zusters,

De afgelopen maand was het tamelijk rustig in onze

Nieuwsbrief 'De Hoeksteen', jaargang 4
no. 2 – juni, juli en augustus 2021

ziekenboeg, maar op dit ogenblik ervaart een aantal gemeenteleden toch wel wat problemen met hun gezondheid,

Elske Haverman is geopereerd aan haar gebit en wacht, nadat de ingreep genezen is, op het vervolg.

Met Henk Nijhof, die reeds verscheidene chemokuren gehad heeft, gaat het naar omstandigheden redelijk goed. Nog drie chemo's en dan krijgt hij, als de oncoloog tevreden is, waarschijnlijk enige tijd rust.

Onze voorzitter Fred van den Heuvel heeft een ernstige oorontsteking, die de zenuwen in het hoofd beïnvloeden. Die zijn verantwoordelijk voor de aangezichtsmimiek, met gevolg misvorming van zijn gezicht. Volgens de artsen is dit tijdelijk en komt alles in orde. Uitgebreidere onderzoeken zijn nog gaande.

Met de vaccinaties gaat het hier in Spanje snel. Bijna al onze broeders en zusters zijn gevaccineerd.

De geopereerde knie van Henny Schuurman heeft voor grote problemen gezorgd omdat de operatiewond niet goed genas. De arts vond dat het er niet goed uitzag omdat er waarschijnlijk een ontsteking of een bacterie zat. De situatie verslechterde zo erg dat zij weer een paar dagen moest worden opgenomen in het ziekenhuis in Benidorm. Gelukkig blijkt nu dat de bacterie niet op het bot zit, maar in het weefsel en dat is goed te behandelen. Inmiddels is zij weer thuis.

Als laatste kreeg ik bericht van Rina Dohmen. Ze was ziek, had koorts en hoestte erg. Ook bleek ze een gezwel in haar nek te hebben. Er zijn scans gemaakt en kreeg daarop gelukkig goed nieuws, maar wacht nog op de uitslag van twee gemaakte biopsies. Gelukkig voelt zij zich op dit moment wat beter.

Zoals alle jaren is ook deze Nieuwsbrief voor juni, juli en augustus. Hopelijk gebeurt er op het gebied van ziekte of ongevallen weinig in de zomermaanden, zodat ik jullie niet veel hoeft te melden in september.

Ik wens jullie allen een fijne en warme zomer toe en hoop jullie elke zondag te ontmoeten in de dienst om nadien lekker bij te praten met een drankje.

Broederlijke groeten,

Jos Vanhoutte

email: jos.vanhoutte49@gmail.com

Verjaardagen

Het zijn er heel veel dit keer, maar het is ook voor drie maanden:

4 juni	Stieneke de Vries
7 juni	Bernhard de Vries
14 juni	Rina Dohme
15 juni	Henk Schoonenber
18 juni	Martha van der Zouwen
25 juni	Ria van der Plas
28 juni	Ton Vandongen
28 juni	Gré van 't Hoff

2 juli	Gretha van de Kolk
2 juli	Wil Costerus
8 juli	Jos Vanhoutte
9 juli	Henny Schuurman
13 juli	David Bordeaux
14 juli	Jaap Brokking
19 juli	Nina Barlagen
29 juli	Bram de Jong

2 augustus	Maria Hop
9 augustus	Hilda Windhoud
19 augustus	Ad Korevaar
19 augustus	Linda Stam
22 augustus	Janie Brussaard
24 augustus	Heide Schenkenberg

Nieuwsbrief 'De Hoeksteen', jaargang 4 no. 2 – juni, juli en augustus 2021

20 augustus
31 augustus

Rik Jansen
Jenny Ruitenberg

Geniet van jullie verjaardag en ga het nieuwe levensjaar in onder de zegen van de Heer.

Activiteiten

Inspiratie-bijeenkomsten

Elke woensdagochtend om 11.00 uur in de kerkzaal. Onder leiding van de predikant worden er verschillende onderwerpen/bijbelgedeeltes behandeld. Je bent van harte welkom om mee te denken en om mee te praten!

De pen is doorgegeven aan...

Tim en Maria Hop

Beste gemeenteleden, beste kerkfamilie,

Ons (Tim en Maria Hop) is gevraagd om de pen eens te nemen en zo ons voor te stellen. Wij zijn geboren in Eemdijk, waar wij nog altijd wonen. We hebben vier zoons en drie schoondochters. Guido en Marijke, Wouter en Jill, Davy en Lotte, allen getrouwd. Sven, die woont nog bij ons thuis. Een paar weekjes geleden zijn wij de trotse opa en oma geworden van Mason Tijmen Hop, zoontje van Wouter en Jill.

In het dagelijks leven runnen wij een bedrijf in traprenovatie. Het bedrijf is 24 jaar geleden opgezet en is inmiddels uitgegroeid tot een familiebedrijf. Tim, Maria, Guido en

Nieuwsbrief 'De Hoeksteen', jaargang 4 no. 2 – juni, juli en augustus 2021

Wouter hebben de dagelijkse leiding, zo met ieder hun eigen taak. Wij runnen dit bedrijf met een 50 tal medewerkers.

In onze privé tijd zijn we ook super actief. Denk hierbij aan het sporten van Maria en het golfen van Tim. Maria zet zich daarnaast ook nog eens in voor de ondergrondse kerk, de Somalische christenen en zij is actief bij het AZC (asiel zoekers centrum). Daar is zij een graag geziene gast om even een praatje mee te maken en de mensen te helpen daar waar nodig is. Vaak weten ze haar snel te vinden als ze wat nodig hebben, zoals een fiets of een laptop. Maria is dan snel weer aan het lobbyen in haar netwerk. Tim is naast zijn werk druk met klussen bij de kinderen of bedenkt wel weer een project om te verbouwen. Zijn grootste hobby is bouwen, maar zeker ook bouwen aan het koninkrijk van God. Zo is hij 17 jaar lang voorzitter geweest van een Bijbelstudieclub voor mannen. Na deze lange periode heeft hij een Alphacursus opgezet, ook hier is hij weer de drijvende kracht achter alles. Al zeven jaar lang wordt aan mensen verteld over de liefde van Jezus. Het meest fantastische aan deze Alpha cursus is mensen binnen halen die niet veel met het geloof hebben, maar er wel meer van willen weten. Dan pas zie je de werking van de Heilige Geest. Als je de deur op een kiertje zet, komt Hij zeker binnen.

Wij zijn echte familiemensen en vinden het fantastisch als we met de hele familie samen zijn. Ook de kinderen gaan graag mee naar Spanje en genieten van alles onder de zon.

Ja, en dan hebben we natuurlijk Spanje, waar we erg graag naar toe gaan. Iedere zes weken plannen wij ons verblijf in Spanje. Ook de kerk in Spanje heeft ons hart gegrepen en vinden het fijn om er naar toe te gaan. Het is dan ook een zegen dat het woord van de Heer in Spanje mag doorklinken en we hopen er vaak te mogen zijn, zowel in de diensten als bij Bijbelstudies.

Tim en Maria

Verenig je rondom de Koning

Hieronder een deel van wat Nicky Gumbel schreef voor dag 73 van 'Bible in One Year'. Dit stuk sprak mij enorm aan!

Marco Dilweg.

Overgenomen uit het kerkblad van Benidorm

Nieuwsbrief 'De Hoeksteen', jaargang 4 no. 2 – juni, juli en augustus 2021

Lucas 1:26-38 : 'Verenig je rondom de Koning'.

Raniero Cantalamessa wijst erop dat er 'in verhalen over middeleeuwse veldslagen altijd een moment is waarop de geordende gelederen van boogschutters en cavalerie en de rest worden doorbroken en de strijd zich concentreert **rondom de koning**. Dáár wordt de strijd beslecht.

Ook voor ons *vindt de strijd plaats rondom de **Koning***, het eigenlijke strijdpunt is de persoon van Jezus Christus zelf.'

De theologische strijdpunten van de eenentwintigste eeuw zijn niet dezelfde als die van de elfde eeuw, die de scheiding van de Katholieke en de Orthodoxe kerk tot gevolg had. De strijdpunten zijn ook niet dezelfde als tijdens de Reformatie in de zestiende eeuw. De strijd van vandaag gaat over hetzelfde als de strijd in de eerste eeuw, namelijk: '*Is Jezus een universele Redder?*'
Helemaal aan het begin van zijn evangelie doet Lucas een aantal beweringen over Jezus (vv.31-35):

Redder

De engel zegt tegen Maria: 'Je moet Hem Jezus noemen' (v.31).
De naam 'Jezus' betekent '*redder*' of '*verlosser*'.

Messias

Hij is de langverwachte Messias uit het geslacht van David. De engel zegt: '... de Heer zal Hem de troon van Zijn vader David geven. Tot in eeuwigheid zal Hij koning zijn over het volk van Jakob en aan Zijn koningschap zal geen einde komen' (vv.32-33).

Zoon van God

Christenen van alle gezindten (katholiek, orthodox, protestant en evangelisch) geloven in Jezus als onze Redder, de Messias en de Zoon van God. Christen-zijn betekent dat je *Christus* navolgt. Alle volgelingen van Jezus zijn kinderen van God (Johannes 1:12). En dus zijn we broers en zussen, kinderen van één gezin.
Bovendien leeft de Heilige Geest in ieder van ons als we bij Christus horen (Romeinen 8:9).

Nieuwsbrief 'De Hoeksteen', jaargang 4
no. 2 – juni, juli en augustus 2021

Dit is wat alle christenen verenigt. Daarom moeten we niet de strijd aanbinden met onze broers en zusters in Christus. Deze onderlinge strijd leidt af en is verwoestend. We moeten ons concentreren op de echte strijd, de strijd rondom **de** Koning.

Maria laat ons een prachtig voorbeeld zien van de juiste houding. Voor Maria is de Heer **met** haar, **in** haar en staat Hij **boven** haar (Lucas 1:28,35,38).

Maria is natuurlijk uniek als moeder van Jezus, maar alle gelovigen kunnen deze zelfde band met de Heer ervaren.

We kunnen de drievoudige alliantie van de vijand bestrijden met *de drievoudige alliantie van de Heer*.

Ten eerste: zoals de engel zegt tegen Maria: '*de Heer is **met** je*' (v.28).

Zo waren de laatste woorden van Jezus voor Zijn leerlingen: 'Ik ben met jullie, alle dagen, tot aan de voltooiing van deze wereld' (Matteüs 28:20).

Je hoeft niet bang te zijn voor de toekomst, in welke situatie je je ook bevindt. *De Koning is met je*.

Ten tweede: woont de Heilige Geest **in** je.

Zoals de Heilige Geest kwam over Maria (Lucas 1:35) om een lichamelijke geboorte te bewerkstelligen, zo komt de Heilige Geest over jou om een geestelijke geboorte te bewerkstelligen. Je bent 'niet op natuurlijke wijze geboren, niet uit lichamelijk verlangen of uit de wil van een man, maar uit God' (Johannes 1:13).

Ten derde staat de Koning **boven** je.

Jij wordt geroepen als dienaar van de Heer. Maria's reactie laat zien hoe sterk, moedig, onbevreesd en waardig haar vertrouwen is. Ze is het toonbeeld van geloof. Met de grootste en meest resolute geloofsdaad biedt zij zichzelf aan God aan als een lege pagina, waarop

Hij kan schrijven wat Hij wil.

Ik vind zelf de woorden in de 'Living Bible' erg mooi: 'Ik ben een dienaar van de Heer en ik ben bereid alles te accepteren wat Hij wil'.
(Lucas 1:38)

Heer, help ons om ons te concentreren op de echte strijd en ons te verenigen rondom onze Koning, Redder, Messias en Zoon van God. Ik wil net als Maria zeggen: 'Ik ben een dienaar van de Heer en ik ben bereid alles te accepteren wat Hij wil.'

Quarantaine in Bijbelse tijden

In Leviticus 12 te beginnen bij vers 1 gaat het over de ziekte **tsaraät**. Dit was een huidaandoening, die de geïnfecteerde onrein maakte. Deze ziekte was erg besmettelijk en daarom werden er strikte maatregelen genomen om verder verspreiding te voorkomen. De eerste stap was isolatie; quarantaine zeggen we tegenwoordig. Speciale priesters beoordeelden als een soort RIVM-artsen of iemand nog in afzondering moest blijven, buiten het kamp. De besmette mensen mochten niet in aanraking komen met de gezonde mensen en mochten ook niet in de buurt van het heiligdom komen. Deze mensen mochten niets en ondervonden dit als een, zeg maar, primitieve 'lockdown'. Wie genezen werd verklaard mocht zich weer mengen onder het gezonde deel van de bevolking. Prediker zat er niet ver naast toen hij vaststelde dat er niets nieuws onder de zon is, want het is opvallend hoeveel overeenkomst er is tussen deze Bijbelse plaag en onze Coronatijd.

Ook toen drie fasen: onderzoek, quarantaine en na genezing terugkeer. Opvallend is dat de priester, wanneer de ziekte was geconstateerd, de ZIEKE in afzondering moest zetten. De besmette persoon werd dus geïdentificeerd met zijn ziekte. Jammer voor Prediker, maar in dit opzicht is er gelukkig wat veranderd. Nu staat de mens centraal. Iedereen die ziek is heeft een naam, familie, een wereld om zich heen. Het afgelopen jaar heeft ons wel duidelijk gemaakt dat je elkaar in de gaten moet blijven houden.

Nieuwsbrief 'De Hoeksteen', jaargang 4 no. 2 – juni, juli en augustus 2021

Gelukkig leven wij in een tijdperk waarin we dankzij moderne technieken, contacten kunnen blijven onderhouden, wereldwijd.

In de tijd, waarover het in Leviticus gaat, moet het gevoel van eenzaamheid voor de door de ziekte getroffen en enorm zijn geweest.

Het verhaal vertelt ons dat wanneer de priester had vastgesteld dat de zieke was genezen, hij (de priester) bloed van reiniging moest smeren aan het oor, de duim en de grote teen van de herstelde patiënt.

Wat kunnen wij nog met deze symbolen, die waarschijnlijk bedoeld waren om aan de weer gezond geworden zieke duidelijk te maken dat hij of zij er weer helemaal bij hoorde?

'Je kunt weer luisteren naar een ander, je kunt de handen weer uit de mouwen steken en je kunt gaan naar waar je nodig bent.'

Tegenwoordig kennen we dit soort rituelen niet meer, maar laten we hopen dat Prediker hier weer een beetje gelijk krijgt en wij allemaal, wanneer we terugkeren naar het normale leven, onze oren openzetten om naar die ander te luisteren, elkaar letterlijk en figuurlijk de hand reiken en onze benen gebruiken om ons daar te brengen.

Overgenomen uit het kerkblad van Denia

Ik ben er voor jou

Op veel kerken is het afgelopen jaar een spandoek opgehangen: 'Houd moed, heb lief.'

Het is een oproep om het in deze lastige tijd vol te houden.

En om niet alleen voor jezelf te leven, maar ook voor de ander.

Ik moest denken aan de tijd dat onze dochter vaak in het ziekenhuis lag.

Dat was een ingewikkelde tijd voor ons als ouders: we moesten voortdurend onze aandacht verdelen tussen onze kinderen. Een tijd die veel van ons vroeg.

Maar tegelijk was het ook een bijzondere tijd, omdat er allerlei mensen op onze weg kwamen die met ons meeleeften.

Die soms op een heel praktische manier voor ons zorgden.

Wat ik met mijn verstand wel wist, werd toen opeens heel concreet. Wij kunnen als mensen niet zonder elkaar.

Ik niet zonder de ander. De ander niet zonder mij.

Jezus zegt: 'Wees barmhartig, zoals Mijn Vader in de hemel barmhartig is.' En aan Jezus kun je zien hoe dat werkt.

Aan hoe Hij met mensen omgaat. Hoe Hij woorden van troost spreekt, en hoop. Van vergeving en genezing.

Ongeacht wie mensen zijn, ongeacht wat hun achtergrond is.

Zoals Jezus dat heeft voorgedaan, zo mogen ook wij die weg gaan.

Niet om daarmee iets terug te ontvangen, maar om de liefde, die je zelf

Nieuwsbrief 'De Hoeksteen', jaargang 4 no. 2 – juni, juli en augustus 2021

ontvangt, ook weer uit te delen aan een ander.
Omdat je zelf weet hoe het is om geliefd te zijn.

We merken het denk ik allemaal wel: het is er in Coronatijd niet gemakkelijker op geworden om met elkaar mee te leven. Bezoekbeperkingen, verpleeghuizen op slot, begrafenissen in kleine kring. En als je elkaar niet tegenkomt, hoe kun je dan weten waar er nood is? En wie echt hulp nodig heeft?

Tegelijkertijd roepen de woorden van Jezus ook een verlangen bij mij wakker.

Om er écht te zijn voor die ander. Om werkelijk van betekenis te zijn en met een ander mee te leven. Ik denk aan die buurman, bij wie ook vóór Corona al niemand op bezoek kwam.

Aan die Syrische moeder op het schoolplein, die ook, als de winkels open zijn, misschien niet zomaar nieuwe kleren kan betalen voor haar kind.

Aan die chronisch zieke oom of tante, die al maandenlang niet meer de deur uit kan, zelfs niet voor een boodschap.

'Houd moed, heb lief.'

Als je er zó voor de ander kunt zijn, is het ook een stuk makkelijker om zelf moed te houden.

Ik wil jou van harte dienen en als Christus voor je zijn. Bid dat ik genade vind, dat jij het ook voor mij kunt zijn.

Die gedachte heeft voor mij ook alles te maken met het geloof.

Derk Rozema, kerkblad Denia

Het getal veertig in de Bijbel

Veertig is een getal dat opmerkelijk vaak voorkomt in de Bijbel. Alleen daaruit kun je opmaken dat het niet zomaar een getal is, maar een getal met een betekenis.

Dat geldt ook voor veelvouden van veertig. We gaan een aantal vindplaatsen langs, om daar iets van op het spoor te vinden.

Mensenleven

Een belangrijk veelvoud van veertig komen we al vroeg in de Bijbel tegen. In Gen. 6: 3 stelt God een beperking aan de duur van een mensenleven: 'Zijn dagen zullen honderdtwintig jaar zijn.' Honderdtwintig, drie maal veertig, staat zo voor een compleet leven. Mozes bijvoorbeeld

Nieuwsbrief 'De Hoeksteen', jaargang 4 no. 2 – juni, juli en augustus 2021

werd hondertwintig jaar oud (Deut. 34:7). Zijn leven is bovendien verdeeld in drie periodes van veertig jaar. Veertig jaar wordt hij getraind aan het Egyptische hof. Daarna leert hij veertig jaar het leven in de woestijn kennen en luisteren naar God. De laatste periode leidt hij Israël uit Egypte, door de woestijn, tot aan de grens van het beloofde land. Met zijn dood komt er een einde aan de generatie Israëlieten die uit Egypte vertrokken was en nu plaatsmaakte voor een nieuwe generatie leiders die het land Israël ging innemen.

Honderdtwintig is een maximaal mensenleven. Maar tachtig, twee keer veertig, wordt al gezien als oud. 'De dag van onze jaren: daarin zijn zeventig jaren, of, als wij zeer sterk zijn, tachtig jaren (Psalm 90: 10). Veertig is dus een basisgetal om het leven in te delen. Het duidt bijvoorbeeld volwassenheid aan. Isaak was veertig jaar toen hij Rebekka trouwde (Gen. 25:20). Ook Ezau was veertig toen hij trouwde. Jozua zegt dat hij veertig jaar oud was toen Mozes hem als verspieder uitstuurde (Joz. 14:7). Met zijn vurige pleidooi om het land Israël binnen te trekken, trad hij in feite aan als de nieuwe leider van Israël en de opvolger van Mozes (Num. 14).

Loutering

Veertig dagen en veertig nachten liet God het op de aarde regenen om alles te verdelgen. (Gen. 7:4). De vloed duurde veertig dagen, staat er dan (vers 17). Maar dat heeft blijkbaar betrekking op de regen. Want in totaal was de aarde honderdvijftig dagen overstroomd voordat het water begon te zakken. En toen duurde het nog eens veertig dagen voordat Noach het venster van de ark opendeed. Veertig is dus een getal van voltrekking van het oordeel. Vergelijk ook de oordeelsaankondiging van Jona in Nineve (Jona 3:4).

Opmerkelijk is dat de profeet Ezechiël over Egypte een periode van veertig jaar ballingschap en straf profeteert. Na veertig jaar zal God de Egyptenaren weer terugbrengen, maar het zal dan geen volk van aanzien meer zijn (Ez. 29:12 e.v.)

Veertig is vervolgens ook een periode van wachten. Een Joodse uitleg zegt dat de wateren van de vloed niet zozeer vergelding waren, maar dienden tot verzoening, tot reiniging en transformatie, net als het mikwe (het rituele bad). En dat is dan ook een betekenisaspect van veertig: het is een periode van verandering, van vernieuwing. Overigens is volgens de halacha (Joodse regelgeving) de minimum hoeveelheid water voor een koosjer mikwe ook veertig 'seah' (762 liter).

Veertig dagen moesten de Israëlieten wachten tot Mozes afdaalde met de Thora. Mozes was overigens drie keer veertig dagen op de Sinaï. De laatste periode eindigde op 10 tisjri (Jom Kippoer). Veertig jaar verbleef het volk Israël in de woestijn. Daar is weer dat aspect van loutering. De Israëlieten wilden terug naar Egypte omdat ze bang waren geworden door de verhalen van de tien verspieders (Num. 13 en 14). De hele generatie,

Nieuwsbrief 'De Hoeksteen', jaargang 4 no. 2 – juni, juli en augustus 2021

die uit Egypte getrokken was, - veertig jaar is ook de duur van een generatie – moest eerst voorbijgaan, zodat een nieuwe generatie voorbereid kon worden om het land in bezit te nemen. De Israëlieten moesten niet alleen uit Egypte gehaald worden, maar ook Egypte uit Israël.

Zowel Elia als Jezus verblijven veertig dagen in de woestijn. Elia om bij de Horeb, de plaats van de verbondssluiting, waar de oorsprong van Israël ligt, God opnieuw te ontmoeten. (1 Kon. 19). Jezus om verzocht te worden door de duivel en als antwoord de weg van de Thora te wijzen (Matt. 4) Net als Mozes at en dronk Jezus veertig dagen en nachten niet. Hoe kan dat? Jezus geeft het antwoord uit de Thora: 'De mens zal niet alleen van brood leven, maar van elk woord dat uit de mond van God komt.' Dat leerde Israël in de woestijn.

Zegen

Veertig is echter niet alleen een getal van beproeving of loutering. Het drukt ook zegen uit. Het is de ideale regeertermijn. Van de drie grootste koningen uit het Oude Testament, David, Salomo en Joas, staat geschreven dat zij veertig jaar regeerden (2 Sam. 5:4, 1 Kon. 11:42 en 2 Kon. 12:2).

Maar ook de hogepriester Eli gaf veertig jaar leiding aan het volk. (1 Sam. 4:18). Daar is dan toch meer mee gezegd dan dat het lang genoeg geduurd heeft. Daarnaast is het opmerkelijk dat in het boek Richteren een aantal keren vermeld wordt dat het land veertig jaar rust had door het optreden van Otniël (Rich. 3:11), Debora en Barak (Rich. 5:31) en Gideon (Rich. 8:28). Al kent het boek Richteren ook een periode van veertig jaar straf voor Israël (Rich. 13:1).

De opgestane Jezus vertoont Zichzelf na Zijn opstanding veertig dagen lang aan Zijn discipelen. (Hand. 1). Die verschijningen gedurende een periode van veertig dagen vormen het ultieme bewijs dat Jezus is opgestaan en dat Hij leeft. **Hij is de Levende.**

Voor de discipelen zijn die veertig dagen een intensieve training voor hun missie als apostelen, want Jezus spreekt al die tijd met hen over de dingen van het Koninkrijk van God.

Drs. Kees de Vreugd,
Jubileumnummer Chistenen voor Israël

Door Lea kreeg 'vertrouwen' een andere betekenis.

Wonen in een huis waaruit ooit een Joodse familie werd weggevoerd, doet dat iets met je? Ja, het brengt het dramatische lot van een anoniem gezin dichtbij. Onder je eigen dak. Onder je huid zelfs.

In december 2016, een paar dagen voor Kerst, betrekken mijn man, jongste dochter en ik een huis aan de oude rivierdijk in Hardinxveld-Giessendam. Ooit woonde hier een Joodse familie, een gezin dat omkwam in Hitlers vernietigingskampen: slager Barend Meiboom, zijn vrouw Lea en hun zoon David. Tot in de oorlog vulde de geur van hun vrijdagse kippensoep onze keuken, schoven hun stoelen over onze vloeren, weerkaatsten hun stemmen tegen onze muren.

Slager Barend Meiboom

Paardenkastanje

In de week van de sleuteloverdracht verliest mijn man zijn baan, totaal onverwacht. Slechte timing. En ondanks het gerustellende bouwkundige rapport blijkt al snel dat het huis een aantal verborgen gebreken heeft die ons flink geld kosten.

Ik maak me zorgen over het dak boven ons hoofd. Mijn gevoel van kwetsbaarheid maakt me extra sensitief voor alles wat er in mijn omgeving misgaat: huwelijksproblemen bij familieleden, depressieve klachten bij mijn moeder, ernstige ziekte bij vrienden.

In nachtelijke uren zoekt ik naar nooduitgangen, als een muis in een proefdiercentrum. Een honend stemmetje zegt me waarom ik niet meer vertrouwen heb. Ik ben toch christen? Maar oude antwoorden voldoen niet meer; het is alsof Lea me vanuit het donker vragend aankijkt. In haar bijzijn kan ik niet aankomen met bemoedigende bijbelteksten over God Die ons zal beschermen met Zijn vleugels (Psalm 91). God, Die ons zal behoeden waar we ook heen gaan (Genesis 28). Ook Lea lag hier vaak wakker, staarde in dezelfde kamer naar de zoldering. Ondanks haar geloof in de Eeuwige stierven haar man, zoon en zichzelf in de gaskamer. Dus wat bedoel ik precies als ik het heb over vertrouwen?

Nieuwsbrief 'De Hoeksteen', jaargang 4 no. 2 – juni, juli en augustus 2021

Aanvankelijk probeerde ik Lea met al haar verdriet niet te veel toe te laten in mijn gedachtenwereld, maar ze blijkt vasthoudend. Op allerlei momenten doemt ze op als ik op een herfstdag roestbruin kastanjeblad bijeen veeg. In mijn hoofd hoor ik Lea's stem: 'Die paardekastanje stond er al toen wij hier woonden. Meer dan honderd jaar moet hij zijn.'

Schoenen

Ik geef me gewonnen en ga op zoek naar Lea's verhaal. Ik (her)lees boeken over de oorlog in ons land en realiseer me dat de bordjes die in 1941 verschenen, ook stonden bij de winkels waar Barend en Lea gewend waren te kopen: 'Geen toegang voor Joden'. Barend mocht geen koffie meer drinken bij de boeren, die hem hun vee lieten slachten. De vriendelijke mensen die leefden op de plek waar ik nu woon, werden als prooi afgezonderd van de kudde. Hoe groot was de angst die zij voelden? Hoe meer ik me in de geschiedenis van het Joodse gezin verdiep, hoe dichterbij Lea komt.

Ik ontdek wat er met onze 'huisgenoten' gebeurde. In 1942 vond het ondergronds verzet voor David een onderduikadres aan de Sluisweg in hun dorp. Barend en Lea doken niet onder. In het voorjaar van 1943 besloten ze naar Rotterdam te vertrekken om zich daar bij de Duitsers te melden. Op 22 april van dat jaar arriveerden ze in Vugt. Op hun naamkaartje schreef een Duitser: 'Freiw.' (freiwillig), wat er op duidde dat ze niet in onderduik of bij een razzia waren opgepakt. Aan dorpsgenoten vertelden ze: 'We hebben nooit iemand iets misdaan, dus het zal wel meevallen.'

Ze gaven hun huisraad en schoenen bij de burens in bewaring. Linkerschoen bij de ene buur, rechterschoenen bij de andere. Zo zou niemand in verleiding komen hun schoenen te verslijten. Ze hoopten dat ze terug zouden komen, dat ze ooit weer met die schoenen door het dorp zouden lopen. Nog steeds hadden ze vertrouwen in de goede afloop. Op 8 mei stapte het bejaarde echtpaar in een trein naar Westerbork. Drie dagen later, op 11 mei, volgde opnieuw een treinreis: naar Sobibor. Barend en Lea waren zeventig jaar toen zij drie dagen na hun aankomst in een gaskamer werden omgebracht.

David, hun zoon, verraadde zichzelf in december 1943 toen hij Duitsers zag lopen in de buurt van zijn onderduikadres. Hij concludeerde (naar later bleek ten onrechte) dat ze hem zochten en vluchtte in paniek het land in. De Duitsers gingen hem achterna en pakten hem op. Het archief van kamp Westerbork vermeldt over David: *'Is op 27 december 1943 in Hardinxveld in de onderduik gepakt en door de Sicherheitsdienst (SD) naar Rotterdam gebracht. In Westerbork op 8 januari 1944 (barak 69); deportatie naar Auschwitz op 25 januari 1944.'*

David werd op 31 mei 1944 in Auschwitz vermoord. Hij was toen dertig jaar.

Problemen

In de maanden dat ik de geschiedenis van Lea en haar gezin natrek, zoekt mijn man naar werk. De rekeningen van de loodgieter en aannemer vallen op de mat, het bedrag op onze spaarrekening slinkt. Ik verleg mijn grenzen door hoog op een ladder klussen uit te voeren, die ik liever had uitbesteed. De problemen bij familie en vrienden verergeren. Woonden we maar in een huis van mensen met een vrolijk verhaal, dan zou het makkelijker zijn om te vertrouwen op een goede afloop. Een successtory, een verhaal met een happy end over mensen die eerder je huis bewoonden, dat zou tenminste bemoedigend zijn. Zoiets straalt op je af.

Voor een succesverhaal moet ik niet bij Lea aankloppen. Haar leven, dat van vele anderen en ook diverse verhalen in de Bijbel laten een andere werkelijkheid zien. Het dringt tot me door dat Lea's redding me er hooguit toe zou hebben aanzet te vertrouwen op een goede afloop, om vervolgens, vroeg of laat, in de realiteit van het leven keihard onderuit te gaan.

De afgelopen jaren hebben we steeds tijdens het Joodse chanoekafeest acht dagen lang kaarsjes in onze achtarmige kandelaar aangestoken. Omdat iemand ervoor moet zorgen dat het gezin Meiboom niet vergeten wordt. In 2018 vraag ik de Duitse kunstenaar Gunter Demnig om gedenkstenen (Stolpersteine) te plaatsen in de straat voor ons stoepje. In bijzijn van het voltallige college van burgemeester en wethouders plaatst hij drie gedenkstenen met daarop de namen van Barend, Lea en David en de kampen waar ze werden omgebracht.

Ze zullen ons en voorbijgangers er altijd aan herinneren dat we de begrippen 'geloof', 'hoop' en 'vertrouwen' niet te gemakkelijk mogen gebruiken. Lea's lijden kreeg voor mij zin doordat het me ertoe aanzette nog eens na te denken over die grote Bijbelse woorden.

Vertrouwen

Het woord 'vertrouwen' heeft voor mij een andere betekenis gekregen. Het heeft minder te maken met de omstandigheden, maar meer met kracht krijgen voor wat er op je weg komt. Kracht *krijgen*. Dat is iets anders dan kracht *hebben*. Voor wat je al hebt, is geen vertrouwen meer nodig. Van de Tjechische priester Tomas Halík leerde ik om mensen, die door pijn en tegenslagen het vertrouwen en de hoop hebben verloren, door onze nabijheid te steunen en te bemoedigen. Zodat zij van lieverlee de moed

Nieuwsbrief 'De Hoeksteen', jaargang 4 no. 2 – juni, juli en augustus 2021

hervinden om te vertrouwen en een geloofsstap te zetten die zegt: *'en toch'* en *'nog een keer'*.

De Joodse neuroloog en psychiater Viktor Frankl geeft me aanleiding om te hopen dat Barend, Lea en David in de kampen zulke steunbieders tegenkwamen. Frankl overleefde Auschwitz en schreef over medegevangenen die onder mensonterende omstandigheden anderen troostten, hun laatste korst brood aan een medegevangenen gaven. Frankl schrijft dat onze geestelijke vrijheid ons nooit kan worden afgenomen en dat die inhoud en betekenis geeft aan het leven.

Ik hoop dat Barend, Lea en David in het kamp mensen tegenkwamen die hen konden troosten. Dat wij, u en ik, troosters op onze weg zullen vinden als we zelf ons vertrouwen kwijt zijn. En dat wij ook troosters zullen zijn, zodat anderen de moed hervinden om te vertrouwen.

Tekst van Anne Marie Hoekstra-van Westen, Elisabethbode

Om deze Nieuwsbrief wat luchtig af te ronden, het volgende:

Automatisch antwoordapparaat voor opa's en oma's van tegenwoordig.

Goedendag, wij zijn momenteel niet bereikbaar, maar u kunt een bericht achterlaten door gebruik te maken van de volgende codes:

- **Ben je een van onze kinderen: toets 1**
- **Als we op de kleinkinderen moeten passen: toets 2**
- **Als jullie onze auto dringend nodig hebben: toets 3**
- **Als we de was en de strijk moeten doen: toets 4**
- **Als we bij jullie thuis moeten oppassen: toets 5**
- **Als we de kinderen uit school moeten halen: toets 6**
- **Als er voor aanstaande zondag een taart moet worden gebakken: toets 7**
- **Als jullie allemaal naar huis komen en mee-eten: toets 8**

Nieuwsbrief 'De Hoeksteen', jaargang 4
no. 2 – juni, juli en augustus 2021

- **Als vader een klus moeten komen doen: toets 9**
- **Als u een van onze vrienden bent: toets 10**

**Spreek uw boodschap in na de pieptoon.
We bellen terug zodra we tijd hebben.....**

Wie, Wat, Waar?

Kerkenraad

Praeses/Ouderling:

Fred van den Heuvel, tel. +31 6 295 466 10

E-mail: praeses@iggds.nl of fred@vandenheuvelmail.nl

Vice-praeses/Kerkrentmeester/Ouderling:

Bernhard de Vries, tel. +31 6 837 072 27

E-mail: kerkvoogd@iggds.nl of devriesorange@LIVE.NL

Pastoraat/Ouderling

Jos Vanhoutte, tel. +34 6 933 829 61

E-mail: jos.vanhoutte49@gmail.com

Diaconie/Diaken:

Gijs van de Kolk, tel. +31 6 532 958 94

E-mail: diaconie@iggds.nl of gijsvdkolk@ringelbosch.nl

Scriba/Ouderling/Redactie:

Anneke Nijhof-Bais, tel. +31 6 207 312 18

E-mailadres scriba: info@iggds.nl of scriba@iggds.nl

E-mailadres redactie: redactie@iggds.nl

Eindcorrectie Nieuwsbrief: Ineke Bais-van der Heijden

Financiën

Iban Rekeningnr: ES41 2100 6225 1602 0002 1905 - BIC code is CAIXESBB t.n.v. Iglesia Evangelica Holandesa en Guardamar.

Onze kerk is ingeschreven in het ANBIregister in Nederland bij de Belastingdienst afd. Buitenland te Eindhoven onder nummer 825430628,

Nieuwsbrief 'De Hoeksteen', jaargang 4 no. 2 – juni, juli en augustus 2021

waardoor donaties en giften aan onze kerk fiscaal aftrekbaar zijn in Nederland.

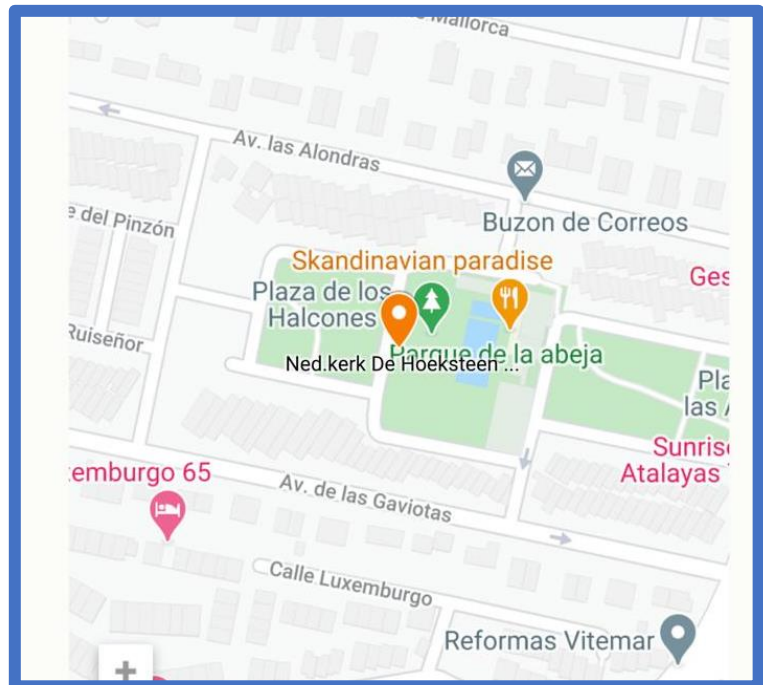
Adressen

Pastorie

Urbanizacion Benimar II
Calle Conjunto Gema II no. 4, Vivienda 231
03170-Rojales (Alicante)
Tel. Pastorie/Predikant: (0034) 865 770 841
E-mail: predikant@iggds.nl of predikant.iggds@gmail.com

Kerkzaal

Los Angeles
Plaza de los Halcones 27
03183 Torrevieja

INTERNET

Website: www.iggds.nl
E-mail: info@iggds.nl of scriba@iggds.nl
Copy inzenden: redactie@iggds.nl

BEZOEK ONZE WEBSITE: WWW.IGGDS.NL